

عنوان مقاله:

اثر بخشی معنادرمانی گروهی بر تاب آوری دانش آموزان مقطع متوسطه ناحیه دو آموزش و پرورش شهرستان کرمان

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عباس صفوی گردینی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند

عبدالمجید بحرینیان - دانشیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

فاطمه شهابی زاده - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند

خلاصه مقاله:

تاب آوری به عنوان عامل محافظ و منبع مقاومت در برابر عوامل فشارزای زندگی و توانمندی افراد در برقراری تعادلزیستی - روانی در شرایط خطرناک، جایگاه ویژه ای در حوزه روانشناسی مثبت گرا دارد. این رویکرد نوین روانشناسی در پی شناسایی سازه ها و شیوه هایی است که به بهزیستی و شادکامی انسان منجر می شود. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی معنادرمانی گروهی بر تاب آوری دانش آموزان پسر مقطع متوسطه شهر کرمان انجام شد. این پژوهش از نوع کاربردی با روش تجربی، با گروه کنترل و گروه آزمایشی است. طرح این پژوهش طرح شبه آزمایشی پیش آزمون- پس آزمون با گمارش تصادفی میباشد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش آموزان پسر مقطع متوسطه ناحیه 2 شهر کرمان تشکیل می دهند که در سال تحصیلی 1392-1393 مشغول به تحصیل بودند. بدین منظور تعداد 30 دانش آموز به صورت تصادفی خوشه ای انتخاب شدند و به دو گروه آزمایشی و گروه کنترل (هر گروه 11 نفر) تقسیم شدند. در ابتدای پژوهش، آزمودنی ها به مقیاس تاب آوری کونور و دیویدسون (2003) پاسخ دادند. پس از طی یک دوره 10 جلسه ای گروهی معنادرمانی در هفته 2 بار برای گروه آزمایش، به منظور پس آزمون دوباره از آزمودنی ها مقیاس فوق گرفته شد. داده ها با استفاده از روشهای آمار توصیفی نظیر فراوانی، درصد، میانگین و انحراف استاندارد و روشهای آمار استنباطی نظیر آزمون تحلیل کوواریانس و آزمون T تجزیه و تحلیل شد. نتایج تحلیل کوواریانس بیانگر معنی داری تاثیر معنادرمانی گروهی بر تاب آوری دانش آموزان پسر مقطع متوسطه بود.

کلمات کلیدی:

معنادرمانی گروهی، تاب آوری دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/366957>

